

δικος· ἦτο δὲ ἐπίσης δι' αὐτὸν μέσον νᾶ ἐκδικηθῇ χαρίεντος κατὰ τῶν ἐργατῶν τῆς Λυῶνος, οἵτινες μὴ συμβουλευθέντες τὴν ἄγνοιάν των, κατεδ' ὠξαν αὐτὸν λιθοβολοῦντες ἡμέραν τὴν ἐπὶ προφάσει ὅτι ἤθελε τοὺς ἀναγκάσει νὰ ἀποθάνωσι τῆς περὶ ὑποβιδάζων τὴν τέχνην τοῦ ἐπαγγέλματός των. Δύναται τις ἐπὶ ἰδῆ καὶ σήμερον ἀκόμη ἐν τῷ Μουσείῳ τῶν τεχνῶν καὶ ἐν στημῶν τὴν μηχανὴν ταύτην, ἀκριβῶς ὅπως κατεσκευάσθη τὸ τεμάχιον ὑφάσματος ὑφανθὲν παρ' αὐτῆς.

Ἡ παράστασις τῆς Κλεοπάτρας τοῦ Μαρμοντέλου (1) παρέσχε τῷ Vaucanson περίστασιν, ἵνα ἀνακαλύψῃ τὸ ἐπινόημα τὸν αὐτοῦ πνεῦμα τὸ ἐξῆς· κατεσκεύασεν ὅφιν τεχνητὸν, ὅστις ὑφύμενος μέχρι τῶν κόλπων τῆς Αἰγυπτίας βασιλίσσης, ἐξέβαλλεν σύριγμα ζῶντος ἐρπετοῦ. Τὸ αὐτόματιον τοῦτο ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν ἐξῆς εὐφυᾶ ιδέαν. Θεατὴς τις, ὅστις δὲν ὑψοχριστήθη ἐκ τῆς παραστάσεως τῆς Κλεοπάτρας, ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ γείτονός του τί ἐσκέπτετο περὶ τῆς τραγωδίας τοῦ Μαρμοντέλου· «εἰμὶ ἐπὶ τῆς ιδέας τοῦ ὄψεως, οὗτινος τὸν συριγμὸν ἤκούσατε» ἀπεκρίθη. Ἡ τελευταία τοῦ Vaucanson ιδέα ἦτο ἡ δημιουργία αὐτομάτου τινός, ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ ὁποίου διωργανίζετο ἅπας ὁ μηχανισμὸς τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος. Ἡ ἀπόπειρα αὕτη ἡ τοιαύτη φορέρα ὅλων ἃς ἐθέρειυσεν ἡ μιμητικὴ μηχανικὴ καὶ ἦτις ἐργεῖ ζωηρῶς τὴν περιέργειαν Λουδοβίκου τοῦ XV, ἐναυμάτως ἔνεκα δυσκολιῶν, αἵτινες παρουσιάσθησαν τῷ ἐμπείρῳ μηχανοκτῇ καὶ αἵτινες ἐπανεστάτωσαν τὴν δικαίαν τοῦ πνεύματός του ἐκρηφάνειαν.

Βίος τοσοῦτον ἐπωφελῶς διανυθεὶς, ἐφθασεν εἰς τὸ τέλει τὴν λειαν προώρως. Ὁ Vaucanson ἐξακολουθῶν νὰ ἐργάζεται εἰς τὴν μηχανὴν αὐτοῦ, ἣν ἐπενόησεν ἵνα κατεσκευάσῃ τὴν ἀνευτέλειαν ἄλυσιν αὐτοῦ, καταβάλλεται ὑπὸ τῶν κόπων, αἵτινες ἐμείλυνον

(1) Διάσημος Γάλλος Φιλολόγος, ἐταῖρος τῆς γαλλικῆς ἀκαδημίας, γεννηθεὶς ἐν Bordeaux τῷ 1719 καὶ ἀποθανὼν τῷ 1782. Σ. Μ.